

Dinin İçin Ne Yaptın? Kendin İçin Ne Hazırladın?

Eğer birimiz bir evlatla rızıklandırılrsa, onun için en güzel ismi seçmek, ona en güzel elbiseleri giydirmek ve onun en iyi eğitim almasını sağlamak en büyük derdi olur, onun sağlığı, rahatı ve geleceği için gece gündüz çaba gösterir, onun için mal biriktirir, diliyle ve eliyle onu savunur ve onu korumak da en büyük uğraşı haline gelirdi.

Oysa Allah Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ** “**İyi biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan sebebidir ve büyük mükâfat Allah'ın katındadır.**” [Enfal 28] Ne kadar şaşırtıcı! Bizi yoktan var eden, lütfuyla rızıklandıran ve bizi İslam ile hidayete erdiren Allah, varlık gayemizi bize açıklamış ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ** “**Ben, cinleri ve insanları ancak ve yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.**” [Zariyat 56] Bize İslam'a göre yaşamamızı, İslam'ın davetini taşımamızı, İslam dinine yardım etmemizi, hayat vakıasında İslam'ın hükümlerini uygulamak için çalışmamızı ve Rabbimizin bizden istediği gibi insanlara şahitler olmamızı emretmiştir.

Sonra (Allah) bizleri; malların, evlatların ve şehvetlerin, bu yüce gayeye karşın bizleri meşgul etmesi hususunda uyarmıştır; ancak insanların çoğu, araç olması gereken şeyleri gaye, imtihan (fitne) olması gereken şeyleri ise hedef haline getirmiş ve fani olan şeyler de en büyük derterleri ve tasaları olmuştur; öyle ki din, onların birçoğunun nazarında uğruna yaşanıp fedakârlık yapılacak bir dava olmaktan çıkıp, sadece yerine getirilen birtakım ritüellerden ibaret bir hale gelmiştir.

Ne kadar şaşırtıcı! İşlerimize dinimizden daha fazla özen gösteriyor, mallarımız için Rabbimizin kutsallarına duyduğumuz öfkeden daha fazla öfkeleniyor ve dünyadan nasiplenmek ya da kaybetmek uğruna gecelerimizi uykusuz geçiriyoruz; oysa ümmet büyük felaketler yaşarken, içimizde gelip geçici sözlerden ve anlık duygulardan başka hiçbir şey harekete geçmiyor.

Nitekim Allah bize, hep birlikte O'nun ipine sımsıkı sarılmamızı emretmiş ve bölünüp anlaşmazlığa düşmemizi yasaklamış; akide bağını tüm bağların üstünde tutmuş ve renklerimiz, dillerimiz ve beldelerimiz ne kadar farklı olursa olsun bizleri kardeşler kılmıştır.

Ancak bir zamanlar İslam ile dünyaya liderlik eden ümmet, sömürgecinin çizdiği sınırlar, sömürgecinin diktiği bayraklar, sömürgecinin hazırladığı anayasalar ve sömürgecinin çıkarlarını koruyan rejimler arasında parçalanmış bir hale gelmiştir. Böylece milliyetçilik ve vatancılık bağları akide bağıyla; insan yapımı kanunlar İslam'ın hükümleriyle, bağımlılık izzetle; ipotek altına girmek liderlikle; parçalanmak ise vahdetle yer değiştirmiştir.

Sonuç ise bugün gördüğümüz gibidir: Zira mübarek topraklar katlediliyor, Lübnan ihlal ediliyor, Keşmir ve Uygur halkları linç ediliyor, Yemen, Sudan ve Libya fitne, cinayet ve sıkıntılı alevleri içinde çalkalanıyor, Müslümanların mukaddesatları kirletiliyor, servetleri yağmalanıyor, Kinane halkının boynuna yoksulluk çemberi dolanmış ve Mezopotamya ülkesi felaketlerin sarhoşluğu içinde olup Hameyn beldesindeki halkımız ise rezilliğe ve ahlaksızlığa sürükleniyorlar; dolayısıyla başına kardeşinden daha büyük bir musibetin gelmediği tek bir İslami belde bile kalmamıştır.

Müslüman orduları görevlerini yerine getirmekten alıkonulmakta olup Müslümanlar ise katledilenler, yerinden edilenler, esir düşenler ya da peşlerine düşülenler arasındadır; sonra da soruyoruz: Neden bu hale geldik?! Gücünün en büyük

kaynağından yüz çeviren ve sahip olduğu en değerli şeyi, yani hayat, devlet ve toplum için bir sistem olan İslam'ı ihmal eden ümmetin durumu işte budur.

“Samimi olarak çalışanlar, ey İslam ümmeti, Rabbinize dönün, akidenin üzerinde birleşin, sömürgeciye ve avenelerine bağımlı olmayı reddedin, çalınan otoritenizi geri alın! Ey İslam ümmeti, İslam'ın yönetimini yeniden tesis etmek için ayağa kalkın!” sesleri haykırıldığında birçok insan, daha işitmeden kulaklarını tıkıyor, anlamadan itiraz ediyor ve tartışmadan saldırıyorlar!

Ne kadar şaşkırtıcı! Vakıadan şikâyet ediyorlar, sonra da onu değiştirmeye yönelik projelerle savaşıyorlar; ümmet için ağlıyorlar, sonra da onun için çalışanlara engel oluyorlar; musibetlerden dolayı acı çekiyorlar, sonra da onları kaldırmaya götüren yoldan yüz çeviriyorlar!!

Ey İslam ümmeti; ey Müslüman halkları ve orduları, ey onların alimleri ve davetçileri, ey erkekleri ve kadınları, ey gençleri ve yaşlıları: Bugünkü görevimiz, geçmişin enkazı üzerinde ağlamak ya da hüznün ve kederle yetinmek değildir; aksine İslami hayatı yeniden başlatmak, İslam'ın otoritesini yeryüzünde yeniden tesis etmek ve Müslümanları, kendilerini Allah Subhanehu'nun Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetiyle yönetecek tek bir varlık altında birleştirmek için samimiyetle ve ciddiyetle çalışmaktır.

İşte bu nedenle **Hizb-ut Tahrir**, ümmeti görevini yerine getirmeye, fikri ve siyasi olarak sömürgecinin zincirlerini kırmaya ve Müslümanları bölüp zayıflatan ajan rejimler ile yabancı fikirleri köklerinden söküp atmaya davet etmektedir. Yine **Hizb-ut Tahrir**, belirsizliğe yer bırakmayan net bir projeye, değişmeyen sabit bir hedefe ve İslam Devleti'nin kurulmasında Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in siretinden istinbat edilmiş metoda davet etmektedir.

Öyleyse Allah'ın huzurunda sorumluluğunuzu temize çıkarın, ümmetinizin davası karşısında nerede durduğunuza, ömrünüzü ve çabalarınızı nerede harcadığınıza bir bakın. Günler geçmekte ve ömürler tükenmekte olup insan, Rabbinin huzurunda tek başına duracak ve Rabbi ona şöyle soracaktır: Dinin için ne yaptın? Ümmetin için ne yaptın? İslam'a yardım etmek için ne yaptın?

Şunu biliniz ki, Allah'ın vaadi haktır, Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesi haktır ve sıkıntılar ne kadar şiddetli olursa olsun, felaketler ne kadar büyük olursa olsun müstakbel bu dinin olacaktır. **“O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir.”** [Rum 4-5] وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur.”** [Nur 55]

Bu vaat için çalışanlara, onu gerçekleştirmek için çaba sarf edenlere ve bu yolda sebat edenlere ne mutlu! **“Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşan bir olmaz.”** [Hadid 10]

O halde sana sorulmadan önce kendine şunu sor: Dinin için ne yaptın? Güçlü ve Cabbar olanla karşılaştığında kendin için ne sunacaksın?

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Heysem Sabri